

üttel, förd töisel, fätte tullep. Es sinna ei tahha sis sedda hädda, mes sülle Jummalast lastas, se-samma nö'wvoga parrandada, mes sesamma karristaja taiwane essa fätte juhhatap? Nink se nöuv, kellest ütsinda abbi om lota, ei olle muud, kui se källis Jummalal ande, kellega sa jo ámmoke mōssawannem-bide pö'slo pää'l ollet tutwas sann, ei olle muud — kui ristihain. Ámmoke jo sa olles wöinu näätta, kuis fest ajjast, et ristihaina naakkati pruuksma, sō-da pudusest mōisa kottal ennamb es olle juttugi, kuis fest ajjast mōisatöral töine näggö saiye, farjaaja väggi kawwembide küundi nink ma parrembat nink rohkembat wilja and. Es sa essi mittokörd olle nur-tisenu nink ristihainale sūüs vandnu, et sul temma paggana niitmise nink wötmise nink kuhjalomisega ajjawiitmisest kui paljo olli, et nūud mōisan fittawed-damine suguke ennamb ärra ei lõppé, fest et lauda wäkke laeni täus ömma, et mōisa pöim nink rehhe-pesmine nūud ennamb ei áanna hengadagi, ni kui mustitsel ajjal? Mes innimesele ristis nink foormas lät, peav jo Jummalal abbiga tälle tullus tullemal, — milles sis sinna sedda omma waiwa nink hädda ei tahha hén-nele laske ö'nes sündida? Essiärralikult sinna, se nūud rahharentnikun ollet, ei pea ennamb suguke aigo wiitma, enge kige wöimoga naakkama omme maiet pää'l ristihaina tegema. Séllega sa - wöit omma maia nink ellajid üllespiddada, séllega ommale pö'l-lule tarwilist wäkke anda.

Wötta sis kuulda, mes sul wajja tetta, et ris-tihaina kaswatamine sülle tullu sadas, nink kuis sa se tarbis omma endist pö'lopiddamist weidiske peat ümbermuutma.

Ristihain om kül sarane hain, mes ülle fätte suuve püssip, ent kerge ma pää'l ei olle hä tedda töise suuve väle jäätta, kui temma üttel suuwel jo katskorda mita saiye. Ristihain tahhap hääd, väg-

gewat sawwimaad nink nimmelt särast, kos herne häste kaswawa. Hernes nink ristihain ömma lomo polest pooltuggulast. Pöld ei sälli tedda ka mitte wäga tihtiiste; hä väggew ma wëttap kúwwe ajjastaaja pärast wasta, kergemb ma tahhap üttessa ajjastaiga wahhetpiddamist. Wäitamata maast ei olle ristihainale middake lota, sepäraast külwa sement röa or-raje väle. Sit, mes sa rüggale pannit, tullep tälle hääs. Külwi-aig om kewwajal, nipea kui lummi om ärralännu nink ma ni tahhenenu, et külwjä pää'l püssip nink orraast sisse ei söktu, niski peap ma weel ni tores ollema, et penikene ristihaina semen rõhfust ló'wvas nink iddanema naakas. Utte walkala ma väle lät 12 naakla werreva ninniga ristihaina sement (terve wak kelin 110 — 120 naakla). Külwjä olgo tarf, tahhelepandja mees, se särast penikest sement, mes ni kui tolm käest ärrakaup nink kigewähhemba tule hongust mōtsa ärraetas, sündsal wiisil mōistap kül-wada. Kui külwi ajjal ei johhu waitki ilma ollewat, sis ommete külwa tulega, ei mitte wasta tuult.

Eddimätsel suuwel pärjan külvi kaswäp ristihain röa al, nink kui rügga om ärapöimetu, sis tullep norel ristihainal päiva paistus nink tule hong tullus nink talwel varjav tedda lummi, mes röa-kötre wahhelt tule fätte ei vässe. Eddimätsel süggisel ei olle kitta, et farja välelastas, olgo sis et hain paks om nink ma olles kahhutanu: sis wöip lämbid kergusi ülleaia.

Lähhämetsel kewwajal (se om ajjastaig pärjan külvi) om hä, ristihaina äestada nink rõakörsi, mea se läbbi wässale sanu, wäljarehhitseda, et kui ristihain uidetas, rõakötre sisse ei jä. Väle to tullep ristihaina kipsida, se om kipsikiowi-jabho noore ris-tihaina väle wäljazippudada. Se kipsimine om ai-nult wajja: hain lät se läbbi korges, palksus nink lih-hawas, fest kui temma maddal, harw nink penikene om,